

RADA MIEJSKA w Szubinie

Uchwała Nr XXIII/211/05
Rady Miejskiej w Szubinie

z dnia 10 lutego 2005r.

w sprawie ustanowienia herbu, flagi oraz pieczęci urzędowych Gminy Szubin.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591, z 2002r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568 oraz z 2004r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759) oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 1978r. o odznakach i mundurach (Dz.U. Nr 31, poz. 130, z 1998r. Nr 162, poz. 1126, z 2000r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268, z 2001r. Nr 123, poz. 1353) oraz uchwały Nr 134-808/O/2004 Komisji Heraldycznej z dnia 22 października 2004r. w sprawie projektów herbu, flagi i pieczęci Gminy Szubin, uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Ustanawia się herb Gminy Szubin: w polu czerwonym od głowicy pomłóść srebrna, pod nią stojący w zielonym gnieździe pelikan srebrny ze złotym dziobem i nogami, z rozpostartymi skrzydłami, karmiący krwią ze swej piersi trzy pisklęta srebrne ze złotymi dziobami i nogami, na piersi pelikana trzy krople krwi czerwone. Wzór herbu w postaci graficznego wyobrażenia stanowi załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

2. Herb Gminy umieszcza się na budynkach, w pomieszczeniach urzędowych oraz w salach posiedzeń należących do Gminy.

3. Prawo do używania herbu Gminy bez ograniczeń przysługuje organom Gminy, Urzędowi Miejskiemu w Szubinie oraz gminnym jednostkom organizacyjnym.

§ 2. 1. Ustanawia się flagę Gminy Szubin: płat flagi składa się z trzech skosów czerwonego, białego i zielonego. Szerokość skosów czerwonego i zielonego wynosi jak 3,5 do 8, a skosu białego jak 5,5 do 8. Na środkowym pasie białym znajduje się herb Gminy Szubin (wysokość tarczy do wysokości flagi ma się jak 3:5). Proporcje wysokości i szerokości flagi wynoszą 5:8. Wzór flagi w postaci graficznego wyobrażenia stanowi załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

2. Flaga Gminy może być umieszczona na budynkach i obiektach Gminy Szubin, a także innych miejscach dla podkreślenia podniosłego charakteru uroczystości oraz świąt i rocznic.

3. Flagę Gminy Szubin umieszcza się na budynku Urzędu Miejskiego w Szubinie.

§ 3. 1. Ustanawia się następujące pieczęcie urzędowe Gminy Szubin:

- 1) Pieczęć Gminy Szubin. Pieczęcią Gminy Szubin jest metalowa, tłoczona pieczęć okrągła o średnicy 36 mm, w polu pieczęci znajduje się godło herbu Gminy Szubin z napisem otokowym „GMINA SZUBIN” lub jej wizerunek na nośniku elektronicznym.
- 2) Pieczęć Rady Miejskiej w Szubinie. Pieczęcią Rady Miejskiej w Szubinie jest metalowa, tłoczona pieczęć okrągła o średnicy 36 mm, w polu pieczęci znajduje się godło herbu Gminy Szubin z napisem otokowym „RADA MIEJSKA W SZUBINIE” lub jej wizerunek na nośniku elektronicznym.
- 3) Pieczęć Przewodniczącego Rady Miejskiej w Szubinie. Pieczęcią Przewodniczącego Rady Miejskiej w Szubinie jest metalowa, tłoczona pieczęć okrągła o średnicy 36 mm, w polu pieczęci znajduje się godło herbu Gminy Szubin z napisem otokowym „PRZEWODNICZĄCY RADY MIEJSKIEJ W SZUBINIE”.
- 4) Pieczęć Burmistrza Szubina. Pieczęcią Burmistrza Szubina jest metalowa, tłoczona pieczęć okrągła o średnicy 36 mm, w polu pieczęci znajduje się godło herbu Gminy Szubin z napisem otokowym „BURMISTRZ SZUBINA” lub jej wizerunek na nośniku elektronicznym.

2. Wzór pieczęci w postaci graficznego wyobrażenia stanowi załącznik nr 3 do niniejszej uchwały.

§ 4. Używanie wzoru herbu, flagi i pieczęci urzędowych na przedmiotach przeznaczonych do obrotu handlowego bądź mających charakter reklamowo-promocyjny wymaga pisemnej zgody Burmistrza Szubina.

§ 5. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Szubina.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Andrzej Wrona

Załącznik nr 1 do uchwały nr XXIII/327/05

PRZEWODNICZĄCY RADY

Andrzej Wrona

HERB GMINY SZUBIN

pod kierunkiem Jana Pakulskiego
opracował
Lech-Tadeusz Karczewski
w czerwcu 2004 r.

HERB GMINY SZUBIN

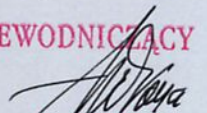

Barwy wg Skali PANTONE

PANTONE Red 032	CMYK C. - 0 M. - 100 Y. - 100 K. - 0
PANTONE White	CMYK C. - 0 M. - 0 Y. - 0 K. - 0
PANTONE Yellow 012	CMYK C. - 0 M. - 10 Y. - 100 K. - 0
PANTONE 361	CMYK C. - 100 M. - 0 Y. - 100 K. - 0
PANTONE Black	CMYK C - 0 M. - 0 Y. - 0 K. - 100

pod kierunkiem Jana Pakulskiego
opracował
Lech-Tadeusz Karczewski
w czerwcu 2004 r.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Andrzej Wrona

FLAGA GMINY SZUBIN

pod kierunkiem Jana Pakulskiego
opracował
Lech-Tadeusz Karczewski
w marcu 2004 r

PIECZĘCIE GMINY SZUBIN

PRZEWODNICZĄCY RADY

Andrzej Wrona

pod kierunkiem Jana Pakulskiego
opracował
Lech-Tadeusz Karczewski
w marcu 2004 r

Herb, flaga i pieczęcie Gminy Szubin

Gmina Szubin, jak inne jednostki samorządu terytorialnego, ma prawo do stanowienia i używania herbu, flagi i pieczęci. Podstawę prawną tworzą następujące akty prawne :Ustawa o odznakach i mundurach z 21 XII 1978 r. (Dz.U. PRL z 30 XII 1978, nr 31, poz. 130 art.. 2 i 3; Ustawa o samorządzie gminnym z 8 III 1990 r. (Dz.U. RP z 19 III 1990 r., nr 16 poz. 95 roz. 2 art. 18 ust. 13; Ustawa z 29 XII 1998 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z wdrażaniem reformy ustrojowej państwa (Dz.U. RP z 30 XII 1998 r., nr 162, poz. 1126, art. 1 i 5) oraz Rozporządzenie RM z 27 VII 1999 r. w sprawie Komisji Heraldycznej (Dz.U. z 26 VIII 1999 r., nr 70, poz. 779).

Art. 3 ust. 1 ustawy z 21 XII 1978 z wprowadzonymi zmianami przez Ustawę z 29 XII 1998 zezwala jednostkom samorządu terytorialnego (taką jednostką jest gmina: zob. Konstytucja RP, rozdz. VII, art. 164) ustanawiać w drodze uchwały własne herby, flagi, emblematy oraz insygnia i inne symbole. Ustawa o samorządzie gminnym z 8 III w rozdz. 3 art. 18 poz. 13 uprawnia Radę Gminy do podejmowania stosownej uchwały w sprawie herbu gminy. Liczbę pieczęci i treść legend napieczętnych określa stosowna instrukcja kancelaryjna. Na I Kolokwium Heraldycznym w Krakowie (8 X 1999 r.) zalecono, by flagi gminne były flagami urzędowymi (z godłem herbu gminy) (zob. Wnioski I Krakowskiego Kolokwium Heraldycznego w sprawie symboliki samorządowej, w: Współczesna heraldyka samorządowa i jej problemy, red. W.Drelicharz i Z.Piech, Kraków 2000, s. 237,240).

Herby nie mogą być wyobrażeniami przypadkowymi. Muszą odpowiadać wymogom współczesnej sztuki heraldycznej, a tam gdzie jest to możliwe nawiązywać do dawnych, historycznych wzorców. Aktualnie w polskiej heraldyce samorządowej godło herbu umieszcza się najczęściej w tarczy późnogotyckiej zwanej hiszpańską, zaokrągloną u dołu o proporcjach (wysokości do szerokości) 7:6. Na wspomnianym I Krakowskim Kolokwium Heraldycznym przyjęto, że jeżeli ośrodkiem administracyjnym gminy jest miasto (lub dawne miasto) posiadające historyczny herb, powinien być on równocześnie herbem gminy. Z przesłanek tych wynika jednoznacznie, że herbem miasta i gminy Szubin powinien być pelikan karmiący pisklęta i pomłość z herbu Nałęcz. Trafnie po motywy te sięgnięto i wykorzystano je w projekcie herbu przedłożonym Komisji Heraldycznej przy MSWiA w

Warszawie. Komisja uznała je za zasadne, zakwestionowano natomiast stronę plastyczną herbu (Uchwała Komisji Heraldycznej z dnia 19. XII 2003 r.).

Pelikan siedzący w gnieździe w prawo z 3 pisklętami, które karmi własną krwią, powyżej pomłóść (godło znanego szlacheckiego rodu Nałęczów), pojawia się na najstarszej zachowanej pieczęci miejskiej z 1616 r. (M.Adamczewski, *Heraldyka miast wielkopolskich do końca XVIII w.*, Warszawa 2000, s. 439, tam wcześniejsza literatura). Za założyciela miasta i parafii, wydzielonej z parafii słupskiej, uważa się znanego możnowładcę Sędziwoja z Szubina z rodu Pałuków. Fundacja kościoła datowana jest na lata 1361-70. Sędziwój wznosił w Szubinie potężny zamek (dziś w ruinie; por. A.Gąsiorowski, *Sędziwój z Szubina h. Pałuka*, zm. 1406, *Polski Słownik Biograficzny*, t.36, Warszawa- Kraków 1995, s. 406-416). Współwłaścicielem Szubina był w tym czasie brat Sędziwoja – Świętosław. Herbem Pałuków był topór z krzyżykiem na obuchu. Znany jest z licznych zabytków ikonograficznych z XIV w. (por. J.Szymański, *Herbarz średniowiecznego rycerstwa polskiego*, Warszawa 1993, s. 216). Po śmierci Sędziwoja dobra szubińskie przeszły na jego córkę Małgorzatę (zmarła na przełomie 1434/35 r.) i jej męża Macieja z Łabiszyna z rodu Leszczyców (herbu Bróg) wojewodę kujawskiego. Po śmierci wojewody w 1430 r. Małgorzata w porozumieniu z synami Wojciechem i Aleksandrem przeniosła się do oprawy wdowiej w Łubiance, rezygnując wieczyście na ich rzecz z zamku i miasta Szubina. Równocześnie siostry Wojciecha i Aleksandra skwitowały ich z ojcowizny i macierzyzny (*Biblioteka Kórnicka PAN, Teki Dworzaczka, Kórnik-Poznań 1995, Regesty, Poznańskie Resignationes*, 15, nr 545). W roku następnym wojewodzice sprzedali zamek szubiński z 3 częściami miasta i młyna pod zamkiem, wójtostwem szubińskim, a także wsie: Szubin z folwarkiem, Pińsko k. miasta, połowę Lachowa i Samokłęk Wielkich, Samokłęk Małe w całości oraz młyn zw. Tur w powiecie kcyńskim Janowi Czarnkowskiemu tenentariuszowi kleczewskiemu za połowę wsi Wyszyna w powiecie poznańskim z dopłatą 3600 grzywien. Jednocześnie Czarnkowski odkupił za 800 grzywien od Falki i Brunety ich czwartą część Zamku, miasta i wsi Szubin i młyna oraz połowę Lachowa (*Teki Dworzaczka, Reg. Poznań, Resignationes* 15, nr 715,767). Jan Czarnkowski to postać znana, syn sędziego poznańskiego Mikołaja, podkomorzy poznański (1438-54), kasztelan gnieźnieński (1454-66). Wsławił się przechwyceniem poselstwa Zygmunta Luksemburskiego wiozącego koronę królewską dla wielkiego księcia Litwy Witolda, którego koronacja była sprzeczna z interesem Korony. Należał do wpływowych panów wielkopolskich, brał udział w wojnie trzynastoletniej (biogram w: *Wielkopolski Słownik Biograficzny*, red. A.Gąsiorowski, J.Topolski, Warszawa-Poznań 1981, s. 127). Herbem Czarnkowskich była w polu czerwonym srebrna pomłóść (zob.

J.Szymański, Herbarz....., s. 192-93). Nie ma wątpliwości, że Czarnkowsky wprowadzili element swego herbu (pomłóść srebrną) do miejskiego herbu Szubina. Ok.1636 r. miasto przejęli Opalińscy h. Łódzia. Kolejnymi właścicielami Szubina byli Konarzewscy h. Poraj, a w XVIII w. Mycielscy h. Dołęga (zob. Dzieje Szubina, red. M.Biskup, Warszawa-Poznań 1974, passim). Jest interesujące, że mimo zmian właścicieli, herb miasta nie uległ zmianie późnych czasach nowożytnych. geneza tego herbu wymaga odrębnych, szczegółowych badań źródłowych. Początkiem miasta, a równocześnie jego pieczęci i herbu była naturalnie lokacja. Niestety nie zachował się przywilej lokacyjny dla Szubina. Herb nie wykazuje żadnego związku z nazwą miasta, wyprowadzaną od nazwy osobowej: Szuba (K.Rymut, Nazwy miast Polski, Wrocław-Warszawa 1980, s. 239). Osada Szubin jest wzmiankowana dopiero w źródle z 1365 r. Była już siedzibą Sędziwoja, któremu przypisuje się trafnie wzniesienie miejscowego kościoła pod wezwaniem św. Marcina oraz wspaniałego zamku, jednej z największych tego typu budowli możnowładczych w Polsce północnej. jemu też przypisuje się lokację miasta w latach 1365-70, tak przypuszczają B.Janiszevska-Mincerowa i F.Mincer (Dzieje Szubina..., s. 23). Miastem Szubin został nazwany już w źródle z 1434 r. (a nie jak sądzono wcześniej, dopiero w 1458 r.). Był już więc miastem w okresie, gdy dobra te nabywał Jan Czarnkowski, co przeoczono w dotychczasowej literaturze historycznej. Sędziwój mógł nadać miastu swój herb – Topór, który jeszcze po jego śmierci w 1406 r. znalazł się na pieczęci, którą wdowa po nim uwierzytelniła list skierowany do rady Torunia (Kodeks dyplomatyczny Wielkopolski, t.11, wyd. A.Gąsiorowski, T.Jasiński, T.Jurek, I.Skierska, Poznań 1999, nr 1855). Jednak w XIV i I poł. XV w. nadania miastom szlacheckim własnego herbu przez właściciela należały do rzadkości. Jest więc prawdopodobne, że pelikan karmiący pisklęta w gnieździe był używany na najstarszej pieczęci miasta z czasów własności Sędziwoja. Symbol ten był mu znany. Mógł widzieć do w krągankach klasztoru cysterskiego w Łądzie n.Wartą, zbudowanym po połowie XIV w. (Katalog zabytków sztuki w Polsce, t.5, Województwo poznańskie, red. T.Ruszczyńska i A. Sławska, z.22, Powiat słupecki, opr. J.Echartówna, J.Orańska, M.Kwiczala, Warszawa 1960, s. 11). Pelikan miał głęboką wymowę symboliczną i stanowił popularny motyw w średniowiecznej sztuce sakralnej. Symbolizował ofiarę Chrystusa i jego miłość do człowieka (por. W.Kopaliński, Słownik mitów i tradycji kultury, Warszawa 1988, s. 847; D.Forstner, Świat symboliki chrześcijańskiej, Warszawa 1990, s. 246; J.E. Cirlot, Słownik symboli, Kraków 2000, s. 307). Po kupnie Szubina Czarnkowski dodałby tylko godło własnego herbu (pomłóść) dla zaznaczenia swej pozycji w mieście. Nie można jednak wykluczyć, że herb Szubina był w całości dziełem Czarnkowskich i powstał później. Karmiący pelikan pojawia

się w heraldyce miast wielkopolskich w XV w. , np. w Grabowie nad Prosną (M.Adamczewski, Heraldyka..., s. 37) i na pieczęci Łowicza z dwoma pelikanami (A.Szweda, Nieznana czternastowieczna pieczęć Łowicza, [w:] Heraldyka i okolice, opr. zbiorowe, Warszawa 2002, s. 257-261). Jest prawdopodobne, że na kształt herbu Szubina wpłynęło używanie samej pomłóści w Czarnkowie (najstarsza znana pieczęć pochodzi też dopiero z XVII w.), starej posiadłości Nałęczów. Należało więc odróżnić herb Szubina, a drogą do tego być mogło wprowadzenie symbolu karmiącego pelikana.

Herb miasta w dotychczasowych publikacjach przedstawiano różnie. Otto Hupp, znany niemiecki heraldyk, znając najstarszą pieczęć miejską z pelikanem, uznał że pierwotnie herb Szubina stanowił sam karmiący pelikan, stąd w jego publikacji znajdziemy rysunek herbu: w polu czerwonym pelikan srebrny ze złotym dziobem i nogami, w zielonym gnieździe karmi krwią pisklęta o złotych dziobach i nogach (Die Wappen und Siegel der deutschen Staedte, Flecken und Doerfer, Frankfurt am Main 1898, s. 47,51). Wyobrażenie to przejął Marian Gumowski, dodając jednak nad pelikanem srebrną pomłóść (Herby miast polskich, Warszawa 1960, s. 318). Nieco odmienną sylwetkę pelikana znajdziemy w opracowaniu Miasta polskie w Tysiącleciu, t.1, Wrocław-Warszawa 1965, tabl. XV (w polu czerwonym srebrny pelikan karmiący pisklęta w gnieździe czarnym, od głowicy pomłóść srebrna). Ten wzór przejęli A.Plewako i J.Wanag (Herbarz miast polskich, Warszawa 1994, s. 224). Może oparto go na wzorze z herbu szlacheckiego z końca XVI w. (por. P.Dudziński, Alfabet heraldyczny, Warszawa 1997, s. 136) lub wyobrażeniach ze sztuki sakralnej (Ch. Zieliński, Sztuka sakralna, Poznań – Lublin 1959, s. 491-492). Zmiany w przedstawieniu pelikana nie tworzą wyjątku w sztuce heraldycznej. Zjawisko to obserwujemy w herbach innych miast, w heraldyce rycerskiej, kościelnej i państwowej. Kapitalnym tego przykładem może być kreślenie sylwetki orła w różny sposób w różnych okresach naszej państwowości (S.Russocki, S.K.Kuczyński, J.Willaume, Godło, barwy i hymn Rzeczypospolitej, Warszawa 1970, s. 44-77). Można było sięgnąć też w herbie miasta i gminy Szubin po inny wzór pelikana, nawiązujący bardziej do stylizacji heraldycznej (G.Oswald, Lexikon der Heraldik, Leipzig 1984, s. 301). Pelikan stojący w gnieździe to herb miasta, pelikan siedzący oddawałby może lepiej miasto i gminę jako jednostkę samorządu terytorialnego?

2 wersje projektów herbu, flagi i pieczęci przygotował art. plastyk Lech Tadeusz Karczewski z Torunia. Po zaakceptowaniu jednogłośnie przez Radę Miejską w Szubinie wersji drugiej (odrzucona przedstawiała pelikana siedzącego w czarnym gnieździe) na sesji w dniu 24 VI 2004 r.), projekty zostały przesłane do zaopiniowania do MSWiA w Warszawie,

gdzie zostały ocenione pozytywnie, z sugestiami niewielkich korekt, które zostały uwzględnione przez projektanta.

Herb: w polu czerwonym od głowicy pomłóść srebrna, pod nią stojący w zielonym gnieździe pelikan srebrny ze złotym dziobem i nogami, z rozpostartymi skrzydłami, karmiący krwią ze swej piersi trzy pisklęta srebrne ze złotymi dziobami i nogami; na piersi pelikana 3 krople krwi czerwone.

Flaga: płat flagi składa się z trzech skosów: czerwonego, białego i zielonego. Szerokość skosów czerwonego i zielonego wynosi jak 3,5 do 8, a skosu białego jak 5,5:8. Na środkowym skosie białym znajduje się herb Gminy Szubin (wysokość tarczy do wysokości flagi ma się jak 3:5). Proporcje wysokości i szerokości flagi wynoszą 5:8.

Pieczenie:

- 1/ Pieczęć Gminy Szubin kształt okrągły, w polu pieczęci znajduje się godło herbu gminy z napisem otokowym : GMINA SZUBIN
- 2/ Pieczęć burmistrza Szubina ma kształt okrągły, w polu pieczęci znajduje się godło herbu herb Gminy Szubin z napisem otokowym : BURMISTRZ SZUBINA.
- 3/ Pieczęć rady miejskiej w Szubinie ma kształt okrągły, w polu pieczęci znajduje się herb Gminy Szubin z napisem otokowym: RADA MIEJSKA W SZUBINIE.
- 4/ Pieczęć przewodniczącego rady miejskiej w Szubinie ma kształt okrągły, w polu pieczęci znajduje się herb Gminy Szubin z napisem otokowym: PRZEWODNICZĄCY RADY MIEJSKIEJ W SZUBINIE.